

1913-01-26

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 3 5 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9477>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Τον κίνδυνον ανήγγειλεν ένας στρατιώτης, δύποτος εύρημή πρέσ το δεξιόν μέρος.

— Μάς κυκλώνουν, έρωναζε πέρα την λοχών του.

— Από πού μιρέ;

— Από τα δεξιά.

Μία πρόχειρος αναγνώρισις έπειβαλε τὸν κίνδυνον. Καὶ αναλαμπέρέπεις ἡ αὐτοβουλία. Δὲ εἶχε προσθέσεις δι. Γιώτης νὰ δώσῃ διατάξεις καὶ δεκαπέντε στρατιώτας, ἐν οις δὲ ζεύλοντος Χατζῆ, ἀντόνος, βουλευτής Κύπρου, δὲ Παπακάνος, δικιγγρος Ἀθηνῶν, δὲ Καππατζής καὶ δὲ Συνοδίνος, δὲ τοσφιλέστατος ἀκόλουθος τοῦ κ. Ἀντώνου, ἔτρεξεν πρὸς τὸ μέρος τοῦ κυνήνου, ἔτρεξεν πρὸς τὸ μέρος τοῦ κυνήνου. Εἶχεν στρατιώτας ἐπίσης τὴν ράχην καὶ ἀπὸ ἑκατόντας ἔτρεψεν τὸν λόχον Τούρκων πλησιάζοντα πρὸς τὸ μέρος των. Οἱ δεκαπέντε στρατιώταις ἔπεισαν τὸν λόχον τοῦ πολυβόλου, μιαν εἰς τὸν ἀριστερὸν βράχον καὶ δευτέραν εἰς τὸν ἄριστον πόδα.

— Ελάτε πάρτε με, ἔφωναζεν.

Οἱ ανάδελφοι ταῦ δὲν θελούν νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν καὶ ἐστάθηκαν, νὰ τὸν πάρουν. Ἀλλὰ τὰ πολυβόλα δὲν ἔπεισαν. Ὁ Συνοδίνος ἐσύρθη καὶ ἐπέσει πόσια ἀπὸ ἑναρχον διὰ τὰ πολυβόλα.

— Στάσους ἔκει τοῦ ἔφωναζεν οἱ ἄλλοι, μὴ κοινωνεῖτε.

Τὸ Μπεζάνο.

Οἱ Συνοδίνος ἐπειδήπερ, οἱ ἄλλοι ἔπεισαν προτεῖς καὶ τὰ ἔχθρικα πολυβόλα ἔπεισαν νὰ βάλλουν κατ' ἐπάνω των. Τότε ἥρχισαν αἱ ὅρθες τοῦ Μπεζάνο νὰ διευθύνονται πρὸς τὸ μέρος των. Οἱ δεκαπέντε στρατιώταις ἔρθοις ἔρχονται τοῦ Αντώνου, τοῦ κυνήνου τῆς κυκλώνου, εἰχεν τοῦ πολυβόλου πάλιον πολιτικῶν, ἡ Γερμανία πολὺ διάλυτη εἶπε περὶ τοῦ σιδηροδρομού.

Κατ' ἀρχής ἥπειλον τὸν Συνοδίνον ποὺ ἦταν χαρητήρες καὶ κατόπιν ἥρχισαν νὰ ἐκρηγγύνωνται ὑψηλότερα. Ο Χατζῆώνος εἶχε δύο φροντίδας. Μίαν νὰ παρακλουθῇ τὴν τούχην τοῦ Συνοδίνου καὶ ἀλλήν νὰ παρατηρῇ πόλεις τῆς Παλαιστίνης, πάνω ἐγκαρφωτὸς ἀγείρει εἰς τὸ τολμηρὸν τούτο πρᾶγμαν. Τῇ στιγμῇ ταύτη τούραντις 72,000 ἀνδρῶν ἐργάζονται εἰς τὸν οιδηρόδομον καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους δεκάστοις μῆρος μπέρογοντον συγκονιούνται μετὰ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, ἀντὶ τοῦ Αιγαίου καὶ θερμής τοῦ Αιγαίου τοῦ Καρπαθίου.

— Ενας λεβέντης εἰλώνος, γέρνει τοῦ πρόχωμά του νεκρό.

— Αδερφούλη μου τοι σούκαναν τὰ σκυλλά, φωνάζεις ένας ἄλλος εἰλώνος διπλά του.

— Η πραγματικός ἀδελφός του καὶ τοῦ εἰλίθης εἰς τὸν λαϊμὸν μὲ δάκρυα.

— Εκδικήσου τον, τοῦ φωνάζει δ. κ. Γιώτης.

Καὶ οὐκέται σὰν μανιασμένος διδέλφος τοῦ φονευθέντος κατὰ τὸν επιαθέμαν, διὰ νὰ μὴ επιστρέψῃ διστυχῶς διπλά.

— Μπράβο σας, παιδιά, έφωναζε.

— Ακόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Διλάσα τοῦ ἐπολεμούσε κάποιος στρατιώτης ἔρθοις. Κάθε τόσον ἔφωναζε τοῦ κ. Γιώτη :

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπωσα, καὶ αὐτὸν.

— Νὰ κυτίσετε, κύριε λοχαγὲ, πῶς θὰ τὴν φάγη.

— Ως τώρα τέσσαρες ἔχω κτυπήσει. Σας ὅρκίσαμε, κύριε λοχαγὲ, τέσσαρες.

— Καὶ διαρκῶς ἐπεκαλείτο τὴν προσοχὴν τῶν λοχαγῶν του εἰς τὰς ἐπιτυχίας του. **ΤΗΤΟ ΔΕ ΞΩΤΖΟΝ.** Εἶχε ταχινὴ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν λοχαγῶν του καὶ ἐπολέμει σὰν ἀληθίνος ἥρως. Όλογον παρακάτω ἔπιπτεν δὲ Κυπραλός. Ο λοχαγὸς ἀντελῆθη μὲ πολλῆρα τοῦ θλίψιν τῶν δάκρυντος. Έτσι τράχημαν διέπεισεν διατάξεις τοῦ πατέρου τοῦ τελευταίου πάτερας τοῦ Λαζαρίου.

— Μπράβο σας, παιδιά, έφωναζε.

— Ακόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Διλάσα τοῦ ἐπολεμούσε κάποιος στρατιώτης ἔρθοις. Κάθε τόσον ἔφωναζε τοῦ κ. Γιώτη :

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπωσα, καὶ αὐτὸν.

— Νὰ κυτίσετε, κύριε λοχαγὲ, πῶς θὰ τὴν φάγη.

— Ως τώρα τέσσαρες ἔχω κτυπήσει. Σας ὅρκίσαμε, κύριε λοχαγὲ, τέσσαρες.

— Καὶ διαρκῶς ἐπεκαλείτο τὴν προσοχὴν τῶν λοχαγῶν του εἰς τὰς ἐπιτυχίας του. **ΤΗΤΟ ΔΕ ΞΩΤΖΟΝ.** Εἶχε ταχινὴ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν λοχαγῶν του καὶ ἐπολέμει σὰν ἀληθίνος ἥρως. Όλογον παρακάτω ἔπιπτεν δὲ Κυπραλός. Ο λοχαγὸς ἀντελῆθη μὲ πολλῆρα τοῦ θλίψιν τῶν δάκρυντος. Έτσι τράχημαν διέπεισεν διατάξεις τοῦ πατέρου τοῦ τελευταίου πάτερας τοῦ Λαζαρίου.

— Μπράβο σας, παιδιά, έφωναζε.

— Ακόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Διλάσα τοῦ ἐπολεμούσε κάποιος στρατιώτης ἔρθοις. Κάθε τόσον ἔφωναζε τοῦ κ. Γιώτη :

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπωσα, καὶ αὐτὸν.

— Νὰ κυτίσετε, κύριε λοχαγὲ, πῶς θὰ τὴν φάγη.

— Ως τώρα τέσσαρες ἔχω κτυπήσει. Σας ὅρκίσαμε, κύριε λοχαγὲ, τέσσαρες.

— Καὶ διαρκῶς ἐπεκαλείτο τὴν προσοχὴν τῶν λοχαγῶν του εἰς τὰς ἐπιτυχίας του. **ΤΗΤΟ ΔΕ ΞΩΤΖΟΝ.** Εἶχε ταχινὴ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν λοχαγῶν του καὶ ἐπολέμει σὰν ἀληθίνος ἥρως. Όλογον παρακάτω ἔπιπτεν δὲ Κυπραλός. Ο λοχαγὸς ἀντελῆθη μὲ πολλῆρα τοῦ θλίψιν τῶν δάκρυντος. Έτσι τράχημαν διέπεισεν διατάξεις τοῦ πατέρου τοῦ τελευταίου πάτερας τοῦ Λαζαρίου.

— Μπράβο σας, παιδιά, έφωναζε.

— Ακόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Διλάσα τοῦ ἐπολεμούσε κάποιος στρατιώτης ἔρθοις. Κάθε τόσον ἔφωναζε τοῦ κ. Γιώτη :

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπωσα, καὶ αὐτὸν.

— Νὰ κυτίσετε, κύριε λοχαγὲ, πῶς θὰ τὴν φάγη.

— Ως τώρα τέσσαρες ἔχω κτυπήσει. Σας ὅρκίσαμε, κύριε λοχαγὲ, τέσσαρες.

— Καὶ διαρκῶς ἐπεκαλείτο τὴν προσοχὴν τῶν λοχαγῶν του εἰς τὰς ἐπιτυχίας του. **ΤΗΤΟ ΔΕ ΞΩΤΖΟΝ.** Εἶχε ταχινὴ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν λοχαγῶν του καὶ ἐπολέμει σὰν ἀληθίνος ἥρως. Όλογον παρακάτω ἔπιπτεν δὲ Κυπραλός. Ο λοχαγὸς ἀντελῆθη μὲ πολλῆρα τοῦ θλίψιν τῶν δάκρυντος. Έτσι τράχημαν διέπεισεν διατάξεις τοῦ πατέρου τοῦ τελευταίου πάτερας τοῦ Λαζαρίου.

— Μπράβο σας, παιδιά, έφωναζε.

— Ακόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Διλάσα τοῦ ἐπολεμούσε κάποιος στρατιώτης ἔρθοις. Κάθε τόσον ἔφωναζε τοῦ κ. Γιώτη :

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπωσα, καὶ αὐτὸν.

— Νὰ κυτίσετε, κύριε λοχαγὲ, πῶς θὰ τὴν φάγη.

— Ως τώρα τέσσαρες ἔχω κτυπήσει. Σας ὅρκίσαμε, κύριε λοχαγὲ, τέσσαρες.

— Καὶ διαρκῶς ἐπεκαλείτο τὴν προσοχὴν τῶν λοχαγῶν του εἰς τὰς ἐπιτυχίας του. **ΤΗΤΟ ΔΕ ΞΩΤΖΟΝ.** Εἶχε ταχινὴ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν λοχαγῶν του καὶ ἐπολέμει σὰν ἀληθίνος ἥρως. Όλογον παρακάτω ἔπιπτεν δὲ Κυπραλός. Ο λοχαγὸς ἀντελῆθη μὲ πολλῆρα τοῦ θλίψιν τῶν δάκρυντος. Έτσι τράχημαν διέπεισεν διατάξεις τοῦ πατέρου τοῦ τελευταίου πάτερας τοῦ Λαζαρίου.

— Μπράβο σας, παιδιά, έφωναζε.

— Ακόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Διλάσα τοῦ ἐπολεμούσε κάποιος στρατιώτης ἔρθοις. Κάθε τόσον ἔφωναζε τοῦ κ. Γιώτη :

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπωσα, καὶ αὐτὸν.

— Νὰ κυτίσετε, κύριε λοχαγὲ, πῶς θὰ τὴν φάγη.

— Ως τώρα τέσσαρες ἔχω κτυπήσει. Σας ὅρκίσαμε, κύριε λοχαγὲ, τέσσαρες.

— Καὶ διαρκῶς ἐπεκαλείτο τὴν προσοχὴν τῶν λοχαγῶν του εἰς τὰς ἐπιτυχίας του. **ΤΗΤΟ ΔΕ ΞΩΤΖΟΝ.** Εἶχε ταχινὴ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν λοχαγῶν του καὶ ἐπολέμει σὰν ἀληθίνος ἥρως. Όλογον παρακάτω ἔπιπτεν δὲ Κυπραλός. Ο λοχαγὸς ἀντελῆθη μὲ πολλῆρα τοῦ θλίψιν τῶν δάκρυντος. Έτσι τράχημαν διέπεισεν διατάξεις τοῦ πατέρου τοῦ τελευταίου πάτερας τοῦ Λαζαρίου.

— Μπράβο σας, παιδιά, έφωναζε.

— Ακόμα λίγο καὶ τοὺς φάγαμε.

Διλάσα τοῦ ἐπολεμούσε κάποιος στρατιώτης ἔρθοις. Κάθε τόσον ἔφωναζε τοῦ κ. Γιώτη :

— Κύριε λοχαγὲ τὸν ἐκτύπωσα, καὶ αὐτὸν.

